

ביאור בדרכ אפשר

ביאור בדרכ אפשר

שעל-ידי קיומם המצוות האדם לוקח דברים גשמיים
שבעולם הזה וועשה מהם מבחן מזויה דברים שמהווים הכהנה
והכשרה לקיום מצויה, אך אין הכהנת סכך בברית מילה
שהיא פוללה של הכהן והכהנה למצויה, אבל מובן שאינה קיומם המצווה
עצמאה עד למצוות מלמעלה כמו
שורף ולולב או ציצית ותפילה שם
דברים גשיים שבהם עצם מקימים
את המצווה, ומעליהם אומם
למעלה מעלה עד לר' דאין-סוף,
זהו הדור הראשון הקדום שעניינה
הוא העלהה של הדברים הגשיים
שבعلوم מלמטה לעליהם ר' דאין-סוף
דקורבן עולה עד לר' דאין-סוף
סוף ²⁶ שסוד הקרבן עולה עד סוד
האיינ-סוף.
מה-שאיינ-סן בשונה מעניין
התפילה וקיומו המצוות שהוא העלה
מלמטה לעלינה של תורה
הוא הרמ"ש של אלוקות
מלמעלה למטה, וכמו
שבתות ²⁷ על מתניתורה אין
הشمנים מלמעלה הרשימעך
הקריש ברוך הואอาท קולו גוי
והקהל מלמעלה נשמע למטה. אמרם
אף שמדובר בשני אופני עבודה ושתי
הילכות" שנות, האחת בדרך העלה
מלמטה לעלהה והשנייה בדרך
המשכה מלמטה למטה, כאמור של
דבר ענן הרמ"ש של גilio
אלוקות מלמעלה הוא הגונן
לאדם למטה פה אל העובדה
מלמטה מצד האדם, להתרקרב
אלוקות לעליהם, וכפשתות
קענין, שהתויה שענינה המשכה
מלמטה למטה היא בבחינות כ"ר
מעלה.

החאים בפשתות, ארץ
כליכה אלו בעבודת
גין ההליכה מלמטה
אדם בתפליה ובקיים
מלמעלה למטה הוא סולם
על עניינה הוא סולם
על השמיימה ²⁴, הצלאה
משמעות ניתנו בדברים
וד ומוגבל (دل"א חוסף
האדם היא להעלותם
שלל-ידי קיומם המצוות
شمנים שבעולם הזה
ירוח עד למצוות מלמטה,
לה עד לר' דאין-סוף, מה
ר' דאין-סוף. מה
הוא הרמ"ש מלמעלה
ונבשימים הרשימעך את
ההמ"ש כלמעלה והוא
מלמטה למטה מלמעלה
הה היא בבחינות מורה
בקיום המצוות וכ"ר
מעלה.

דרה אלו כתוב לך לך
וגענין בעבודת

מורה-דרך אל עובדות הדעת
מכילה את ההלכות וההוראות א' של העלה
והנה על ב' אופני עבו
וממולך ג' כולם, שענין
ונטיותיו הטבעית של האדם צרי

(24) לשון הכתוב ויצא כה. וראה זהר ח"א רסו, ב. ח"ג ש"ו, ב. (25) ואחתנן ד, ב. (26) ראה זה"ב רלט, ב. זה"ג כו, ב. (27) ואחתנן ב, ל. וראם מ"א, א. ב"ה השם סים בסאי דלעיל ש"פ נח. ובכ"פ.